

קדשי קדשים פרק ראשון מעילה

4

עין משפט
נר מצוה

כח א מיי פ"ד מהל'
פסקה"מ הלכה ח:
ל ב מיי שם הלכה ז ופ"א
מהל' שאר אבות הטומאה
הלכה ח:
לא ג מיי פ"ג מהל'
פסקה"מ הלכה ז:
לב ד מיי פ"ג מהל' מעילה
הלכה א ע"ש זכ"מ
ובזה"ל:

מוסף רע"י

זריקה מועלת לירוצא. חן
קלעים למיהו כדבר שיש לו
הימר לכהנים ולמיפק מידי
אשם מעילות, דר"ע אומר אין
מועלין בו דזריקתו הוציאו
מידי מעילה אע"פ שאינה
מסירתו בצאילה אעפ"כ
מועלת לו להוציאו מידי מעילה
(מנחות יב.) דפסול מחמת דבר
אחר הוא (שם מז.).

דבינו גרשום

מחשבים על האברו ועל
השוקר. שאם נאבדו
אימורן חושבים בוריקה
על גמל להקטירו חזק
לזמנו היה פניול: חזק
בבד. ורקא קצצו זמרי
פניול לבשר חזק חושב
אצ"פ יצאנו כולו תניני
ליה וריקה לאפוקי מני
מנילה. ומי אמר רב הסי
הכי יצא יצא כולו מהניא
ליה וריקה וזה בעל חושב
ששפנין למחו: משפנין
שירי הדם היה שופך על
יסוד. וקמבעיא ליה חישוב
כשעת חשיבו השחירין על
מחל לאבול ממנו כותב
חזק לזמנו נמי מן חשיבה
מחשבה דרשמה לפניול
כמו מחשבה דוריקה: ואלי
זאת דבר כשית ליה
אלא. כירנת גמל ודורוס
והוקא האלה מנצטין
לשומא אכולים אבל לא
לשומא נבילות דכיון
לדיח משה: מחשבו
מקבץ כשומא: מחשבו נמי
לחל לאבדו אזלי. לסיוד
לאבול לא על גופו של
מזבח לא מהניא חזק
מחשבה לפניול. ויהי נמי
חושב כולו לאבדו אכר
לשפרה פנין הוא לא
תניה ליה וריקה לאפוקי
ממנילה: אלא. במניא:
דקתי מחשבו על האברו
ועל השוקר. מיתה שח
דרשמה דלמניא מחשבה
דוריקה לפניול אצ"פ: אמר
איתנן בעולם: אמר רב
אימא מחשבה על גומד
ליבדל ועל גומד לישורי.
דרשמה דוריקה כחשויא
אכתי וכו' בעולם אצ"פ
שדוב נאבדו ונשפורו מהניא
מחשבה: אבל. ליה שינא
כולו לפני וריקה לא
מהניא ליה וריקה לאפוקי
ממנילה: שח כחתיקה
בכשורת וריקא אדח חזק
על שח וריקא וזה על ששה
כלום בכשר דוריקה קשיש
ממלין בן דהא רבינא. ואם
מרתה הכשר כלבויא.
קדשיש חיל משום אד
קדשיש חיל מן אורחין:
דקתי וריקה לא כלום חזק
דקתי וריקה לא כלום חזק

חִיבֵשׁ לְנִשְׁפָּקִין לְמַחֵר מִהוּ. אֵין לְפָרֵשׁ שְׂחָשֵׁב נִשְׁעָה שְׂשׂוּף שִׁירִים
 לִסְדּוֹ ע"מ לֵאכּוֹל מִן הַזֶּחֶק לְמַחֵר דֵּהָא פְּשִׁיטוֹ דְּלֹא פִיגֵל כְּדִמְנִיָּא
 פ"ק דְּזֻזְחִים (דף יא.) דִּקְתָּי יֵלֹא שְׂפִיכָה שִׁירִים וְהִקְטַרְתָּ אִימוֹרִים שְׂאִין
 מִעֲבָדִין יָד וְגַם לֹא קִבֵּי נִמְחָשׁ בְּמִחָשָׁב דְּזֻזְחִים לְמַחֵר דֵּהָא
 נָמִי פְּשִׁיטוֹ לִיָּה דִּפִּיגֵל כְּדִקְאָמֵר נָמִי
 הָתֵם וְטַעְמֵהּ מִשּׁוֹם דְּזִבְעִין שִׂחָשֵׁב
 נִחְרִצֵּעַ עֲבֻדוֹת דְּבִדֵּר שֶׁהוּא אֲכִילַת אִדֵּם
 אִו אֲכִילַת מִזְבֵּחַ וְשִׂפְכַת שִׁירִים אֲכִילַת
 מִזְבֵּחַ הִיא אֵין לֹא ע"ד עֲבֻדוֹת הִיא
 אֵלֹא נִרְאֶה לִרְ"י דְּקִבֵּעַ נִמְחָשׁ שְׁעַת
 (י) זִרְקִיָּה עַל מִנֵּת לִזְרוֹק דֵּהָא שְׂנִשְׁפָּךְ מִן
 הַכֵּלִי לְמַחֵר דִּמְנָן זֻזְחִים (דף סה.) (דף נב.)
 שֶׁשֶּׁךְ (י) (מקו) עַם הַרְפָּה וְאִסְפוּ פְּסוֹל מִן
 הַכֵּלִי וְאִסְפוּ כֶּסֶר מִי אֲמִרְתִּינִי הֵא חֲזִי
 דֵּהָא יִרְאֶה יִלְכָּסְפוּ וְיִזְרְקוּ אִו לְמַחֵר
 הוֹאִיל וְאֵין מִזְבֵּחַ לְאִסְפוֹת הוּא יֵהֵא הוֹלֵךְ
 לְאִיבֻדֹּ: אִמֵּר יֵהֵא רַבִּי יוֹדֵא אֲרֵב
 אִם רַבִּי בְּבֵר שְׁנֵית זֵנו אִשָּׁא. זֻזְחִים
 פֵּרֶק כֹּל הַפְּסוּלִין (דף נה.) הַשְׂחָשׂוֹת אֵת
 הַזֶּחֶק ע"מ לֵאכּוֹל מִן הָאֵלֶּל (י) אִיבֻדִּין
 עֵלְיוֹ מִשּׁוֹם פְּסוֹל (י) וְאֵלֶּל הוּא גִיד הַזֹּאֵר
 כְּדִמְפָּרֵשׁ בְּהוֹרֵט וְהוֹרֵט (מִלִּין דף קכא.)

אלתהם היא אלל כיון דלית ביה משא לא
מיהו ביה ממחצה פשוט שאינו חשוב
וי דכר הוהק לציוד הוה לא מייפגל
ואע"ג דאם רעה לאוכלו יין אוכלו (הנך)
ס' הני משפירין נמי וכו' ודברו ספרים
גרסינן היא אלל כיון דלית ביה משא לא
מקבל טומאה ואם כן יין מיימי מההיא
דשור והרעב ושינוש דטפי אית ליה
לחיותי מההיא דסיגול גופיה ס' מלחיותי
ס' המבי טומאה **אלא** דתני ע"כ
האבדו ועל השורש קשיא פי' ואל
קשיא מרב אפי' לרב אפי' ללעיל קאמר
נא ממחצין והכל פשוט דלא יין מחצין
בספרים דכאדור דמי אמר רבא אימא

על העומד לאיבוד כו' כלומר הא דקאמר מחשבין על האיבוד לאו באבוד
כבר קאמר אלא בעומד לאיבוד כגון שמחשב בשעת קבלה על דבר העומד
לישרש וילאבד קודם זריקה ובשעת מחשבה עדיין לא אבד כגון שזרק
(ט) [תחיתב בשר ותחיתב יומירוס] כפי כל דבר ובעדיין לא הגיע
עמו (ע) כלה אז כפי [בשעת] בשעת מחשבה ומכל מקום מדמי ליה לעיל לילא
יכולו לגירסא דגרסי אמר ליה רב אחי לר"י מיון דאבד ושפרק קודם זריקה:
לא אמר ר"ע אלא ששחב בו'. כלומר לא אמר ר' עקיבא כההיא מטאת
שאבד כו' דזריקה לא אחת מהן פוטרת בשר ופטרותה מן המעילה
אלא ששחט שחיה (ב) צבת אחת י"ל בפתקא י"ל בפתקא ארוכה י"ל במתמט
ואו אפילו בזה אחר זה וקרי לה צבת אחת י"ל דכשר לזרק צבת אחת כגון
ששחט זה אחר זה וקיבל זה אחר זה קודם שזרקו כלל דלמה מזה וזרק רזה
ומזה וזרק אבל בזה אחר זה כגון שקבל דמה של זו וחזקו עד שלא קיבל
אחת האחרת לא אמר ר"ע ומודה ביה ה"ג י"ל דאילו פטרק הדם הנזרק
בשר האחרת מן המעילה: **א**מר רב. פירוק שיאל דם וזרק אותו דם
עצמו שיאל אותו דם: **א**מר ר' דאין פירוק מועיל ליואל י"ל:

לרַבֵּפֶר פֶּאֶנִי. שֶׁסֶּמְקוֹס וְאִמֵּר לִי אֲמִיר הִיא רִיעַ וְזִיקָה מוֹעֵלֶת לְיוֹאֵל
מֵהֵיא הִיא הָקוֹן עַל דְּבָרֵי רִיעַ אֲמִיר לֹא הִן וְכַשְׁבָּחִי וְהִרְאִינִי
בְּדָרְסִי כְּלוּמָר גִּדְּמִי לִי מִתִּיבָתָה הָקוֹן אֲמִיר לִי וְאִתָּה אֲמִיר כֹּחַ בְּחִמִּי
כְּלוּמָר כִּשְׁמָתָה מִרְלָה לִפְנֵי דְבָרֵי אֲמִיר כְּמִדּוּמָה שְׁמָתָה מִגִּמְגֵּם עַל דְּבָרֵי וְשֶׁ
סִפְסָפִירִים גּוֹרִסִים אֲחֵר שְׁמָתָה לֹא הִן אֲמִיר לֹא וְהִלָּל פִּסְלוֹ הוּא יוֹ אִם שְׁהִשִּׁיב
לִי הָקוֹן וְהִינֵנִי הֵן דְּקֹאֲמֵר דְּנִשְׁכַּרְחִי בְּדָרְסִי לִפְנֵי רִיעַ שְׁהִסְקָה לִי
יִיד אֲמִיר כְּמוֹתִי: (פ) תְּשׁוּבָה גִּנּוּבָה. פִּי עֲלוּמָה וְמוֹסָפָה כִּי שֶׁ לְהִשִּׁיב
וְחֵן אִינוֹ מִיִּשְׁבֵּשֵׁב יִפְהָ דִּנְקָט (ק) דְּבַת אֲמִיר דְּמִיִּין דְּפִסְלָה לִי הִשְׁנִי וְאִפְסִילוֹ הִבִּי
יִמִּין לִיָּה כֹּחַ אֲחֵד יוֹ וְכִיּוֹן דְּחִשְׁבִּינִן כֹּחַ אֲחֵד (ג) מַה לִּי יוֹ כֹּחַ אֲחֵד זֶה
אִלֵּי דְּבַת אֲחֵת עֲבִינִן דְּכֵחַ יִמִּין לֹא שְׁחִיב לֵהוּ דֵּהָ אִילוֹ הִפְרִישׁ שְׁנֵי אֲשֻׁמוֹת
אֲחֵת מוֹדֵה שִׁינְדֵּה יִדֵּה גִרְסִינִי הֵפֶ כָּל הָעוֹלָה וְהִעֲלָה וְאִמִּירִים אִם אֲחֵד מִפָּסֵה
שִׁינְדֵּה הָאִמִּירִים שֶׁ אֲחוֹת שְׁהִעֲלָה לִי בָּלָה וְזִיקָתָה דְּמִוֹ אִמִּירִים כִּי"ד מִ"ד הוּא
וְהֵן לִיָּה לְמִימֵר יִרְדּוּ דֵּהָאֲמֵר עוֹלָל אִמִּירִי קִדְשֵׁי קִלְסִים כּו' וְהֵן דְּנִקְט
וְקִלְטִי לֵהוּ מוֹחֵה וְכֵן לְעִיל דְּנִקְטֵן אֲשֻׁמוֹת כ"ש חֲטָאוֹת:

וְהָאֵלֹהִים עַל הָאֲבוֹדָה וְעַל הַשְׁרָף. שָׁמַם נִשְׂרָפוּ הָאֵלִימוֹרִים וְחִשֵּׁב בִּזְרִיקָה עִי"מ לְהַקְטִיר חוֹן לִמְנוֹן הוּא פָּגוּל שֶׁהִכּוֹל מִן הַבֶּשֶׂר אִם שָׁמַם נִמְאָלוּ שֶׁהִכּוֹלֵן חַיִּיב כְּרַת: וְהָאֵלֹהִים בִּזְרִיקָה דִּלָּא אֵינְסֵנוּ עֵשׂוֹם וּפָּלְטוּ הֵי אֶפְסִי אֶמְחַשְׁבֵּן. דְּמַהֲלֵנוּ זֶהוּ מִמְחַשְׁבֵּת בִּזְרִיקָה לְשׂוּמֵה הַבֶּשֶׂר פָּגוּל הֵכָּא נָמִי אֶע"פ

יֵצֵא כּוֹלֵר דְּרִמְתָּן לְדִמְיָה דְּמִי מִינֵי יֵלִיָּה וְזִיקָה לְאִפּוֹקִיָּה מִיַּד מַעֲלִיָּה: וּמִי מֵאִמֶּר רַב אֶפְסִי הֵי. דְּכִי יֵצֵא כּוֹלֵר מֵהֵיכָל יֵלִיָּה וְזִיקָה: וְהָאֵלֹהִים בִּזְעָא מִינֵיהּ רַב אֶפְסִי שְׁפָרִין יוֹחֵן חִישַׁב נִשְׁפָּרִין לִמְחַר מֵהוּ. שְׁפָרִין שְׁפָרִין הֵרֵס שְׁפָרִין שׁוֹפֵן לִיסוֹד הַמַּחֲשָׁבֶה (א) וְקָא מִיבְעִיָּא לֵיהּ חִישַׁב שִׁנְעַת שְׁפִיכַת הַשִּׁירִיִּים עִי"מ לְאִכּוֹל כִּית חוֹן לִמְנוֹן דְּהֵינּוּ לִמְחַר מֵהוּ מִי חֲשִׁיבָה הָא מִמְחַשְׁבֵּת דְּנִשְׁפָּרִין לִפְגַּל כּוֹן מִמְחַשְׁבֵּת דְּזִיקָה עֲמֵנָה אִם אֵל. עִי"א אִמֶּר הַמְּוִרָה חִישַׁב לְנִשְׁפָּרִין לִמְחַר שִׁנְעַת וְזִיקָה חִישַׁב לְשָׁפּוֹן הַשִּׁירִיִּים לִמְחַר לִיסוֹד חֲשִׁיבָה הָא עֲמֵנָה מִמְחַשְׁבֵּת דְּנִשְׁפָּרִין כִּלְכּוֹל חִישַׁב בִּזְרִיקָה עֲמֵנָה חֲשִׁיב לְזוֹרוֹן מִלְּאָה: וְזִיקָה לִמְחַר חוֹן יֵצֵא כּוֹלֵר דְּרִמְתָּן לְדִמְיָה דְּמִי מִינֵי יֵלִיָּה וְזִיקָה לְאִפּוֹקִיָּה מִיַּד מַעֲלִיָּה: וּמִי מֵאִמֶּר רַב אֶפְסִי הֵי. דְּכִי יֵצֵא כּוֹלֵר מֵהֵיכָל יֵלִיָּה וְזִיקָה: וְהָאֵלֹהִים בִּזְעָא מִינֵיהּ רַב אֶפְסִי שְׁפָרִין יוֹחֵן חִישַׁב נִשְׁפָּרִין לִמְחַר מֵהוּ. שְׁפָרִין שְׁפָרִין הֵרֵס שְׁפָרִין שׁוֹפֵן לִיסוֹד הַמַּחֲשָׁבֶה (א) וְקָא מִיבְעִיָּא לֵיהּ חִישַׁב שִׁנְעַת שְׁפִיכַת הַשִּׁירִיִּים עִי"מ לְאִכּוֹל כִּית חוֹן לִמְנוֹן דְּהֵינּוּ לִמְחַר מֵהוּ מִי חֲשִׁיבָה הָא מִמְחַשְׁבֵּת דְּנִשְׁפָּרִין לִפְגַּל כּוֹן מִמְחַשְׁבֵּת דְּזִיקָה עֲמֵנָה אִם אֵל. עִי"א אִמֶּר הַמְּוִרָה חִישַׁב לְנִשְׁפָּרִין לִמְחַר שִׁנְעַת וְזִיקָה חִישַׁב לְשָׁפּוֹן הַשִּׁירִיִּים לִמְחַר לִיסוֹד חֲשִׁיבָה הָא עֲמֵנָה מִמְחַשְׁבֵּת דְּנִשְׁפָּרִין כִּלְכּוֹל חִישַׁב בִּזְרִיקָה עֲמֵנָה חֲשִׁיב לְזוֹרוֹן מִלְּאָה: וְזִיקָה לִמְחַר חוֹן יֵצֵא כּוֹלֵר דְּרִמְתָּן לְדִמְיָה דְּמִי מִינֵי יֵלִיָּה וְזִיקָה לְאִפּוֹקִיָּה מִיַּד מַעֲלִיָּה: וּמִי מֵאִמֶּר רַב אֶפְסִי הֵי. דְּכִי יֵצֵא כּוֹלֵר מֵהֵיכָל יֵלִיָּה וְזִיקָה: וְהָאֵלֹהִים בִּזְעָא מִינֵיהּ רַב אֶפְסִי שְׁפָרִין יוֹחֵן חִישַׁב נִשְׁפָּרִין לִמְחַר מֵהוּ. שְׁפָרִין שְׁפָרִין הֵרֵס שְׁפָרִין שׁוֹפֵן לִיסוֹד הַמַּחֲשָׁבֶה (א) וְקָא מִיבְעִיָּא לֵיהּ חִישַׁב שִׁנְעַת שְׁפִיכַת הַשִּׁירִיִּים עִי"מ לְאִכּוֹל כִּית חוֹן לִמְנוֹן דְּהֵינּוּ לִמְחַר מֵהוּ מִי חֲשִׁיבָה הָא מִמְחַשְׁבֵּת דְּנִשְׁפָּרִין לִפְגַּל כּוֹן מִמְחַשְׁבֵּת דְּזִיקָה עֲמֵנָה אִם אֵל. עִי"א אִמֶּר הַמְּוִרָה חִישַׁב לְנִשְׁפָּרִין לִמְחַר שִׁנְעַת וְזִיקָה חִישַׁב לְשָׁפּוֹן הַשִּׁירִיִּים לִמְחַר לִיסוֹד חֲשִׁיבָה הָא עֲמֵנָה מִמְחַשְׁבֵּת דְּנִשְׁפָּרִין כִּלְכּוֹל חִישַׁב בִּזְרִיקָה עֲמֵנָה חֲשִׁיב לְזוֹרוֹן מִלְּאָה: וְזִיקָה לִמְחַר חוֹן יֵצֵא כּוֹלֵר דְּרִמְתָּן לְדִמְיָה דְּמִי מִינֵי יֵלִיָּה וְזִיקָה לְאִפּוֹקִיָּה מִיַּד מַעֲלִיָּה: וּמִי מֵאִמֶּר רַב אֶפְסִי הֵי. דְּכִי יֵצֵא כּוֹלֵר מֵהֵיכָל יֵלִיָּה וְזִיקָה: וְהָאֵלֹהִים בִּזְעָא מִינֵיהּ רַב אֶפְסִי שְׁפָרִין יוֹחֵן חִישַׁב נִשְׁפָּרִין לִמְחַר מֵהוּ. שְׁפָרִין שְׁפָרִין הֵרֵס שְׁפָרִין שׁוֹפֵן לִיסוֹד הַמַּחֲשָׁבֶה (א) וְקָא מִיבְעִיָּא לֵיהּ חִישַׁב שִׁנְעַת שְׁפִיכַת הַשִּׁירִיִּים עִי"מ לְאִכּוֹל כִּית חוֹן לִמְנוֹן דְּהֵינּוּ לִמְחַר מֵהוּ מִי חֲשִׁיבָה הָא מִמְחַשְׁבֵּת דְּנִשְׁפָּרִין לִפְגַּל כּוֹן מִמְחַשְׁבֵּת דְּזִיקָה עֲמֵנָה אִם אֵל. עִי"א אִמֶּר הַמְּוִרָה חִישַׁב לְנִשְׁפָּרִין לִמְחַר שִׁנְעַת וְזִיקָה חִישַׁב לְשָׁפּוֹן הַשִּׁירִיִּים לִמְחַר לִיסוֹד חֲשִׁיבָה הָא עֲמֵנָה מִמְחַשְׁבֵּת דְּנִשְׁפָּרִין כִּלְכּוֹל חִישַׁב בִּזְרִיקָה עֲמֵנָה חֲשִׁיב לְזוֹרוֹן מִלְּאָה: וְזִיקָה לִמְחַר חוֹן יֵצֵא כּוֹלֵר דְּרִמְתָּן לְדִמְיָה דְּמִי מִינֵי יֵלִיָּה וְזִיקָה לְאִפּוֹקִיָּה מִיַּד מַעֲלִיָּה: וּמִי מֵאִמֶּר רַב אֶפְסִי הֵי. דְּכ

הש"ם

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) גמ' כיון דלאביד אזלי
לא מהניא בהו מחשבה
אזלא דקמתי: (ב) שם אזלי
יצא דס' און: (ג) שם הא וז
למה דומה לזה דומה אמר
ר' אלעזר לא אמר ר'
עקיבא אלא צבת אחת:
(ד) רש"י ד"ה אמר רבא
אימא מחשבין על:

שיטה מקובצת

זריקה לשיצא כולו "אע"ג דדמי כמאן
לליסיה צעולם: אמר רבא אימא

(ד) מחשבה על העומד ליאבד ועל העומד לישרף. לדין דבשעת זריקה כשחשב
(ה) הבשר? יא' כולו לפני זריקה כמאן דלימא דמי בשעת זריקה אין זריקה
מועלת לבשר להוציא מיד מעילה והא דקאמר עומד ליאבד ולישרף לא
זריקה שדין הוא לזרוע ולשרף אלא שצדקה השתא לא נאמר זריקה? והוא
קאמן בשעת זריקה הויא סופו על תחלתא שדין עומדין ליאבד ולישרף:
אבל יא' דס. אע"פ שחזר והכניסו חזקו אין זריקה מועלת ליוצא אין
זריקה על אותו דס שיא מועלת להוציא הבשר מיד מעילה: שטת בשיקא.
וכשנזכרת שאלה חשב בזה שום פסול ושב אין הדם חזק לעורא אע"פ שחזר
וכיון מועלת אין דהאי זריקה אינה ממתת הבשר להכניסו ואם אין קדשים
קליין אין מועלין בזמירורין משום זריקה ו' דהאי זריקה לאו כלום היא:
א"ר אלעזר לא אמר ר"ע. כשם שדמה פוטור את צברה כך פוטור את צבר
וזכרתה: אלא ששטת קליין צבת אחת. כגון ששטתו שני כהנים אחת
יבחד גופא דמי דלא קאמר שטיטה של אחת לשל חצרתה: אלא צוה אחר
לא אמר ר"ע. משום דבשעת ששטת הראשונה מיד נעשית השניה
מומרת חטאת והסתא אין זריקת דס של אחת פוטרת צבר של חצרתה:
א"ל בלשון שאלה: אומר היה ר"ע וכו'. דהכי משמע בפתח: והלא
נפסול הוא. שיא: אי אהא אומר כן. שפתח זריקה מועלת ליוצא אף
על פי שהוא פסול: והרי המפריש וכו' והרי דמן מונה בנפסות. על זמן
שלא מרק מועלין בשמיין דבשר קדשי קדשים לפני זריקה? וכו' מכל כו:

[illegible]

יבידו הוא ואל מיפגל: מן לאוכלו כבשר אוכלו הנך נשפכין נמי: מן כן צריך לומר דמיתו מהמאב
 מן מלאווי מהוהו וטעמא חיתב מפני ממוק: מן ואמר ממשבין והבא פשיט את א' נמקח:
 כפ' דחילין ויתבחוהו ליה שיטש שן ויבחיס כאחר כיון אל קור להו מן: מן נמקח ויתבחו את
 נשטראוי ויתבחוהו חיתב דבשר נמקח: מן איהו דרס מן חתב פשיט שרש' מן ליוגא כיון
 דרס ליבא שום הרצאה כן אם יבז' מיגול דעברין ליה כהרצאא כשר פריקול: מן הוא פי' שהשיב
 לו כיון: מן לבב אתה חול ליה בזה: מן דכד גופא ליה כשר בורא עני' דהרפשיט לאחוריה
 וקרת מן ואת דקטא שום ידו שום ידו שום ידו ואת דקרת ואת חתב בלעל בשר ואת דמי'

(ס) מחשבין על האבד
 נאבדו. שחורץ. שאם נאבדו
 יאמרו לחשב שחורץ על
 חבורו לקחין בחורו חי
 פיגול את נאבד הבשר
 ושחשש האוכל ממנו
 חזק לזמנו חי פיגולו
 אבדו שחורץ דלא אינא
 בעולם אף קבעו וכל
 חזקת חי' נאבד דצרכו וכל
 התני ליה ויקח לאפקי
 מכלי עזר ידן את
 לא קא"ר יח דתא ותא
 ומספקי את אבדו שחורץ
 ילכונו מכלל משום דבני
 לאקשויי משפחין אבדו
 שחורץ ע"ל הראש' א"ל
 (ס) אל מקבל טומאה את' ר'
 ומתקני: (ס) ח"ל מחשביל אל
 מחשביל: (ס) אולי אל דקתני
 משפחין על דא דתני
 ע"ל עקבה ויקח' וזה
 המפרש כ"ר יח דתא
 ולמה דומה נמחק: (ס) אחת
 דרצתה מזה וזרז דתני מזה
 אבדו: (ס) תניא מזה
 ודכוחסין (ד) (ב) (א) (ו) (ז)
 וזל: (ס) (ס) הוצתה את'
 לפי: (ס) נשכחתי
 והוצתה את' הדרבסל
 נמכת נשכחתי: נמכת
 וזל: (ס) הראשונה יח ושחש
 אתה שחורץ בבת אחת אי
 אחת מודה שחש שחמה
 נפטר את שחרן מן משפחה
 כ"ר יסור כ"ר: (ס) ושחש
 שחורץ הוצת' את' (ס) ושחש
 אתה שחורץ במהה כלומר:
 וזל שחש שחמה שחורץ:
 (ס) מעכבא את המפרה וזה
 (ס) אל מאכבץ עבדות:
 (ס) מן מכלי על הרפה:

[illegible]